

πρώην ἀρχιεπισκόπου Σλαβονίου καὶ Χερσῶνος· σταλθεῖσα μὲν εἰς Τριέστι πρὸς ἀναίρεσιν τινὸς φληνάφου δυσσεβοῦς· ἐκδοθεῖσα δὲ ἐπιμελείᾳ Ἀθανασίου Πέτρου Ψαλίδα τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. Ἐν Βιέννῃ 1791 ἔτει. Παρὰ Ἰωσήφ τῷ Βαουμαϊστέρω. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη μετετυπώθη ἐν Τεργέστη τὸ 1797 ἔτος παρὰ τῷ τυπογράφῳ Σπερανδίῳ.

(328) — Μικρὰ Κατήχησις, ἥτοι σύντομος Ὁρθόδοξος Ὁμολογία τῆς Ἀνατολικῆς ἐκκλησίας τῶν Γραικῶν, ἢ Ῥωμαίων εἰς χρῆσιν τῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας τέκνων Γραικῶν τε καὶ Βλάχων, συντεθεισα καὶ ὑπὸ τῆς ἐν Καρλοβίτζῃ κατὰ τὸ 1774 συγκροτηθείσης ἱερᾶς Συνόδου τῶν ὀρθοδόξων ἐπισκόπων ἐπικυρωθεῖσα. Ἐν Βιέννῃ 1791. ἔτει. Παρὰ Ἰωσήφ τῷ Βαουμεῦσέρῳ. εἰς 8ον.

(329) — Ἀκολουθία τοῦ ἀγίου ἐνδόξου ὁσιομάρτυρος Νικολάου τοῦ νέου, τοῦ ἐξ Ἀνατολῆς, καὶ ἐν τοῖς Βουνίνοις ἀσκήσαντος, καὶ ἀθλήσαντος· παρὰ Ἀκαχίου ἱερομονάχου τοῦ Διακρούστη πρῶτον μὲν συντεθεισα ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἐρανισθεῖσα. Δεύτερον δὲ ὕφει ἐτέρῳ συντεθεισα παρὰ ἐν ἱερομονάχοις Ἰωσήφ, ἀρχιμ. τῆς μεγ. ἐκκλησίας τοῦ κέ Φουρνῆς τῶν Ἀγράφων. ἀψιμά. Ἐνετίησι 1791. παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίῳ. εἰς 4ον.

(330) — Γρόπαιον τῆς ὀρθοδόξου πίστεως· πόνημα Ἀντωνίου Μανουῆλ ἐκ Πατρῶν, τοῦ ἐν Μολδοβλαχία μεγάλου Σερδάρη χρηματίσαντος· τὰ μὲν ἐν τῷ κειμένῳ μεταφρασθέντα ἐξ ἰταλικοῦ τὰ δὲ ἐν τοῖς σημειώμασι συλλεχθέντα ἐκ διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐξωτερικῶν συγγραφέων, καὶ προσφυῶς ἐφαρμοσθέντα πρὸς ἀπόδειξιν τῆς εὐσεβείας, καὶ ἀναίρεσιν τῶν φληνάφων δυσσεβῶν. Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθέν δαπάνῃ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἀφιρωθέν τῷ πανευγενεστάτῳ ἀρχοντι μεγάλῳ Σπαθάρη. κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Βακαρέσκουλῳ· συνδρομῇ δὲ καὶ φιλοπόνῳ